У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 74125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 33. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 19-го ЛЮТОГО 1970 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 19, 1970 No. 33. VOL. LXXVII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 18 лютого 1970

В АМЕРИЦІ

ЛЮН Е. ПЕНЕТТА ЗРЕЗИГНУВАВ зі свого становища шефа відділу для оборони громадянських прав тому, що консервативні члени Конгресу не були вдоволені з його діяльности, бо він загостро ставився до здійснювання заряджень в справі об'єднання шкіл. Ця резиґнація могла б свідчити про те, що президент Ніксон змінив своє становище в справі десеґреґації шкіл. Але пресовий секретар Білого Дому Зіґлер заявляє, що Ніксон домагається, щоб школи були об'єднані згідно з судовими зарядженнями. Пенетта працював в Департаменті Здоров'я, Освіти й Добродійности.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА ВНІС в Конґресі законопроєкт, щоб зменшити теперішній виборчий вік з 21-го до 18-го року. Цей внесок мотивував заступник головного прокуратора Ричард Клейдінст, який вказував на це, що Англія зменшила вже виборчий вік з 21-го року до 18-ох років. Зміна виборчого віку була б зміною Конституції і вимагала б більшости двох третіх голосів та затвердження трьома четвертими всіх стейтів ЗСА.

БІЛЬШІСТЬ АМЕРИКАНЦІВ ПРОТИ ТОГО, щоб ЗСА негайно відтягнули свої війська з В'єтнаму, хоч відсоток тих, які хотіли б зараз скінчити цю непопулярну війну збільшується. В лютому 35 відсотків опитуваних заявилися за те, щоб негайно відтягнути з В'єтнаму свої збройні сили, а в листопаді відсоток таких становив 21; в лютому ц. р. 55 відсотків проти негайного закінчення війни, а в листопаді 1969 відсоток таких становив аж 73.

ПЕРЕПИС НАСЕЛЕННЯ ЦЬОГО РОКУ МАЄ початися 1-го квітня. Він має бути докладніший, як попередній із 1960-го року. Про попередній перепис тепер кажуть, що тоді не записано п'ять мільйонів американців, в тому два мільйони негрів. Тепер пороблено заходи, щоб всі мешканці ЗСА були записані, визначено відповідне число осіб, які будуть переписувати населення. Докладний перепис населення та його маєткового стану має велике значення і для економічного плянування.

ТВЕРДЯТЬ, ЩО АНІ НІКСОН АНІ ПЕНТАҐОН не вимагали, щоб військовий суд гостро покарав ляйтенанта Вілліяма Л. Келлі за те, що він, як закидає йому акт оскарження, мав видати наказ замордувати більше як 100 осіб, в тому жінок і дітей, у В'єтнамі в місцевості Мілі. Оборонець оскарженого Джордж Летаймер заявляє, що підсудний не може мати справедливий і об'єктивний суд, коли найвищі військові чинники впливають на членів військового суду. Командант вишкільного центру у Форт Беннінґ в Джорджії генерал майор Орвін Кларк Толботт заявив, що ані Президент ані ніхто з Департаменту Оборони не інтервеніював в справі суду, що має бути над ляйтенантом Келлі.

СУД В КЛІВЛЕНДІ ВИРІШИВ, щоб 36-річного Пола Ґіллі, оскарженого разом із трьома іншими особами в убивстві провідника вуглекопів Джозефа Яблонського, його жінки й доньки, перевезти з тюрми в Клівленді до тюрми в Кентоні в Огайо, з огляду на його власну безпеку. Ґіллі міг би виявити тих, хто організував це вбивство, і тому заінтересовані особи хотіли б його позбутися з цього світу, а суд його забезпечує.

У СВІТІ

СОВЄТИ НАГОРОДИЛИ орденом Леніна й іншими почестями свого шпигуна, англійця Джорджа Блейка, який, бувши в британській місії у Західньому Берліні, служив на два боки. Коли його здемаскували, його засудили в Британії на 42 роки в'язниці, але він, відсидівши п'ять і пів року — перекупив сторожу і втік. Недавно він з гордістю признався, що виявив большевикам тайний підземний тунель, що його британці й американці перевели були з Західнього Берліну до Східнього: з того тунелю західні альянти переловлювали всі розмови совєтського командування у Східньому Берліні до Москви. Зрада Блейка припинила ту операцію.

ПРЕЗИДЕНТ ЗАМБІЇ КЕННЕТ КАУНДА ПЕРЕСТЕРІГ державного секретаря Вілліяма Роджерса під час відвідин Роджерса в Замбії, що в африканських країнах, в яких правлять білі меншини, стосуючи дискримінацію проти великої більшости чорних автохтонів, може прийти до „расового і ідеологічного вибуху". Тому він просив Роджерса, щоб ЗСА вжили свого впливу на дані біло-расистські уряди. Водночас він, Каунда, виявив, що його розмова з Роджерсом остаточно переконала його, що Уряд президента Ніксона є за повну расову рівність в ЗСА.

ПІВДЕННИЙ В'ЄТНАМ ТВЕРДИТЬ, що його військо віднесло блискучу перемогу в дводенній битві недалеко великого міста Дананґу. Південно - в'єтнамські вояки заскочили й окружили велику колону північно - в'єтнамського реґулярного війська, коло 1.000 вояків, які разом з танками маршували на позиції у зв'язку з комуністичним пляном заатакувати Дананґ. Південні в'єтнамці заалярмували летунство й артилерію і у дводенній битві вбили 260 вояків та взяли багато зброї і полонених.

ЯПОНЦІ ВИСЛАЛИ до маленької гімаляйської країни Непалю 41-членну альпіністичну експедицію, 25 японських альпіністів, включно з першою жінкою, що зважилась на таке діло, Сетсубо Ватнабе, будуть пробувати дійти до найвищого у світі гірського шпилю Монт Еверест в Гімаляях, високого на 29.028 стіп.

ІТАЛІЙСЬКИЙ УРЯД ВСЕ ЩЕ НЕ ВИРІШИВ, чи 20-тирічний італієць, американський громадянин, має спершу відповідати за свій злочин в Італії, чи треба його видати Америці, як цього вимагає Америка. Рафаеле Мінікіелло, ветеран В'єтнамської війни, схопив був американський пасажирський літак, що летів з Каліфорнії до Колорадо, і, стероризувавши пільота та залогу, скерував його почерез Ню Йорк до Італії. Коли літак приземлився під Римом і Мінікіелло пробував втекти і скритися, його арештували 1 листопада мин. року і від того часу він сидить там у в'язниці.

У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ Є тепер 1,300.000 втікачів з терену, охопленого боями: вони живуть в спеціяльних таборах, але здебільша розпорошено по містах, де бідують, проте втішаються тими розвагами, що їх ніколи не мали у віддалених та цивілізаційно страшенне відсталих селах.

Директор бюджету заявляє, що Уряд Ніксона не допустить до рецесії

Вашингтон. — На Спільній Економічній Конґресовій Комісії виступав директор бюджету Роберт Мейо, який заявив, що Уряд президента Ніксона не вагатиметься внести потрібні законопроєкти до Конґресу, коли виявилося б, що економічна рецесія поглиблюється до небезпечних розмірів. Уряд зможе тоді зменшити федеральні видатки на будівлі та видати інші зарядження. Уряд має тяжке завдання переконати американських бизнесменів в тому, що не буде в найближчому часі одночасно економічної рецесії та продовження інфляції. Голова Ради Економічних Дорадників Президента Пол МекКрекен твердив, що вже темп інфляції трохи сповільнюється, але нюйоркський сенатор республіканець Джекоб К. Джевітс казав, що нюйоркські банкіри та економісти побоюються, що економічна рецесія може продовжуватися одночасно з інфляцією. На думку сенатора Джевітса запропонована Урядом надвишка у федеральному бюджеті у висоті 1.3 більйона долярів заслабий лік проти того, щоб не допустити до економічної знижки. Джевітс казав, що так само дивляться на цю справу нюйоркські економісти та банкіри.

Палатна Комісія проти повновластей для Президента зменшити схвалені фонди

Вашингтон. Палатна Комісія Правил не хоче схвалити повновластей для Ніксона, щоб він міг зменшити фонди на шкільництво, які є в загальному законі про Федеральні видатки в сумі 19.3 більйона. Як відомо, президент поставив був вето проти схваленої суми 19.7 більйона, бо вважав, що в ній забагато фондів призначено для шкільництва. Конґрес мусить тепер схвалити новий законопроєкт, і Палатна Комісія Видатків зменшила запротестовану Президентом суму до 19.3 більйона та крім того схвалила ще повновласті для Президента, щоб він міг ще більше зменшити фонди на освіту, які Конґрес був збільшив понад ту суму, яку запроєктував Уряд. Палатна Комісія Правил не погоджується на схвалення повновластей Президентові, який знов поставить вето, коли йому предложать до підпису законопроєкти із більшими фондами на освіту, як пропонував Уряд.

Показники виявляють, що економіка сповільнила темп збільшення

Вашингтон. — Федеральна Резервова Рада стверджує, що в січні зменшилася економічна продукція, а Департамент Торгівлі звітує, що особисті прибутки американців в тому самому місяці збільшилися на надзвичайно малу суму 2.4 більйона долярів; заробітні платні збільшилися в січні на найменшу місячну суму в двох останніх роках. Це сталося внаслідок того, що в останніх місяцях замало збільшується число затруднених. Крім цих двох економічних показників приєднується ще третій — роздрібний продаж товарів в січні ц.р. зменшився в порівнянні з груднем 1969 року. Заповільне збільшення числа затруднених та збільшення числа безробітних вказують на це, що ЗСА знаходяться в економічній рецесії. Бизнесмени дивляться на це, що інвестиції є зависокі у відношенні до числа проданих товарів, і починають зменшувати інвестиції а з цим зменшується і промислова продукція. В січні ц.р. промислова продукція становила 169.9 в порівнянні з продукцією 1957-1959 років, а в грудні 1969 року вона становила 171.1. В липні 1969 р. продукція була рекордово висока — 174.6.

Уряд передбачає, що відсоток безробітних збільшиться до 4.3

Вашингтон. — Голова Ради Економічних Дорадників президента Ніксона Пол Мек Крекен сподівається, що монетарні і фіскальні зарядження Уряду спричинять те, що число безробітних збільшиться в цьому році до 4.3 відсотка всіх робітничих сил країни. Мек Кракен зізнавав в Спільній Економічній Конґресовій Комісії. В січні відсоток безробітних становив 3.9 відсотка, а в грудні 1969 — 3.5 відсотка. Пересічний відсоток безробітних в 1969 році становив 3.5 відсотка для всіх місяців. Коли число безробітних збільшиться на цілий один відсоток, це значило б, що воно було б більше на 800,000 робітників, які втратять працю. Але голова Американської Федерації Праці — Конґресу Індустрійних Організацій Дж. Міні занепокоєний заявою Мек Крекена про збільшення числа безробітних.

Ред. Володимир Стахів з Мюнхену відвідав УНС і „Свободу"

Джерзі Сиґі. — У вівторок, 17-го лютого, Головну Канцелярію УНСоюзу та в-во „Свобода" відвідав відомий наш суспільно-політичний діяч, колишній шеф Української Пресової Служби в Берліні й опісля в'язень гітлерівського концентраційного табору, теперішній редактор відділу суспільного життя в журналі „Сучасність', що появляється в Мюнхені, ред. Володимир Стахів. Ред. Вол.' Стахів приїхав з Мюнхену до Ню Йорку у зв'язку із заповідженими на наступний тиждень нарадами редакційної колеґії „Сучасности", члени якої живуть і працюють в Мюнхені, ЗСА і Канаді. Головним редактором „Сучасности" є тепер Вольфрам Бурґгардт, а членами редакції: Володимир Стахів, Богдан Бойчук, Богдан Кравців, Мирослав Прокоп, Аркадія Оленська-Петришин, Роман Рахманний та Богдан Рубчак. Це перші відвідини ред. Вол. Стахова в Америці, але в Головній Канцелярії УНС і в „Свободі" він зустрів багато своїх давніх знайомих і співпрацівників. В Ню Йорку ред. Вол. Стахів зупинився в свого брата п. Євгена Стахова. Під час відвідин в приміщеннях УНС і „Свободи" та опісля під час спільного обіду з головними екзекутивними урядовцями УНСоюзу: заступником головного предсідника Володимиром Сохаиом та головним секретарем д-ром Ярославом Падохом (головний предсідник Йосип Лисогір і гол. касир Петро Пуцило в тому часі були на похороні св. п. Владики Олександра в Бавнд Бруку) та з редакторами А. Драґаном і Б. Кравцевим, ред. Володимир Стахів, який відвідав УНС і „Свободу" в товаристві свого брата Євгена, знайомився з працею цих установ і зі свого боку інформував про стан, життя і працю та перспективи української громади в Мюнхені і Европі.

Ніксон вдоволений поступом „в'єтнамізації" В'єтнамської війни

Вашингтон. — Президент Ричард Ніксон вислухав докладного звідомлення від секретаря оборони Мелвіна Лерда, який в минулу неділю вернувся з однотижневої інспекційної подорожі до В'єтнаму. Ніксон заявив у минулий вівторок 17 лютого ц. р., що процес „в'єтнамізації" В'єтнамської війни поступає задовільно за передбаченим пляном. Воєнну ситуацію у В'єтнамі Президент назвав „підбадьорливою", але не виявив ніяких своїх дальших плянів щодо відкликування військ із В'єтнаму. Тим часом на сенатській Комісії для закордонних зв'язків переслухувано голову американсько - в'єтнамської установи у Південному В'єтнамі, яка спеціяльно займається боротьбою проти В'єтконґу в запіллі краю, Вілліяма І. Коблі. Він має титул амбасадора і займав довгий час видатні становища в Центральній Розвідчій Аґенції. Він рішуче заперечив, наче б та організація переводила супроти членів В'єтконґу „контр-терор" і винищувала цивільні особи, що посуджені у сприянні В'єтконґові. Він поінформував, що в 1969 році 6,187 членів В'єтконґу згинуло в бойових діях, 8.515 схоплено в полон і що 4.832 колишні члени В'єтконґу пристали до леґального південно-в'єтнамського режиму і включилися в нормальне життя, відмовившись від дальшої підпільно-революційної діяльности.

ЗСА і СССР пропонують заборонити бактеріологічну зброю

Женева. — У вівторок 17 лютого ц. р. відновлено в Женеві міжнародну конференцію роззброєння, при чому зараз на першому її засіданні американський представник Джералд С. Смит запропонував скласти міжнародну конвенцію про заборону біологічної зброї. Після його виступу промовляв совєтський делеґат Алексєй Роцін, який заявився за заборону хемічної і бактеріологічної зброї. Смит розмежував біологічну зброю, як загрозливу для широких верств населення, та хемічну зброю тактичного значення. В дальших нарадах мають докладніше спрецизувати й визначити дефініцію обох тих родів зброї. Президент Ніксон заявив уже 25 листопада мин. року, що він заборонив вживати бактеріологічну зброю у випадку війни, зберігаючи її тільки на випадок, коли б першим ужив її ворог. Джералд С. Смит є також головою американської делеґації на переговори з Совєтами про обмеження перегонів в атомовому зброєнні: після вступних нарад у Гельсінках в минулому році — та конференція почнеться в квітні ц. р у Відні. Смит від'їхав з Женеви до Брюсселю, щоб поінформувати головну квартиру Атлантійського Союзу (НАТО) про шанси будь-якого роззброєння, чи радше обмеження зброєння, на Женевській і Віденській конференціях.

Ізраїль пропонує Єгиптові мир „рівного з рівним" і далі бомбардує його

Єрусалим. — Ізраїльський прем'єр Ґолда Меір виголосила в минулий вівторок 17 лютого знову промову в парляменті, „кнессеті", в якій запропонувала Єгиптові мир, як „рівного з рівним", заявивши, що Ізраїль не виступає ані з позиції своєї слабости, ані теж, як переможець, а апелює до Єгипту, щоб припинити дальший пролив крови. Однак водночас Ґолда Меір заявила, що Ізраїль не може байдуже придивлятися арабським атакам проти нього й тому мусить продовжувати свої налети проти арабських сусідів. Вона таврувала теж ті закордонні чинники, які підносять крик, коли ізраїльці збомбардували єгипетську металюрґічну фабрику, але мовчать, коли араби кидають бомби проти ізраїльського базару чи університету. Все ж, Ґолда Меір офіційно висловила жаль з приводу того випадкового збомбардування єгипетської фабрики, в якій — за останнім єгипетським повідомленням — згинуло 80 цивільних осіб. В тому самому часі, в минулий вівторок, ізраїльські літаки знову бомбардували єгипетські військові цілі за 20 миль на південь від Каїро. Водночас в Ню Йорку генеральний секретар Об'єднаних Націй У Тант різко натаврував однаково Ізраїль, як арабські держави, за те, що вони нехтують своїм порушуванням перемир'я, проголошеного внаслідку заходів Об'єднаних Націй. У Тант назвав це сумним безпрецедентним явищем. Він пропонував, щоб посередник ОН для справ Близького Сходу, Гуннар Ярінґ, відновив свої заходи не чекаючи висліду нарад амбасадорів „великої чвірки" в Ню Йорку.

ПОМЕР ЛАВРЕАТ НОБЕЛЯ С. Й. АҐНОН, РОДОМ З БУЧАЧА

Єрусалим. — У вівторок 17 лютого ц.р. помер на удар серця у віці 82 роки найбільший сучасний жидівський письменник Шмуль Йосиф Аґнон, що його справжнє прізвище було Чачкес. Він народився в Бучачів Зах. Україні і від свого 18-го року життя жив у Львові, але вже в 1908 р. вперше поїхав до Палестини. На постійне переїхав до Палестини в 1924 р. В 1966 році дістав нагороду Нобеля з літератури. Писав оповідання й романи гебрейською та їддіш мовами.

Аллілуєва стрінулась з „туристом" з СССР

Принстон, Н.Дж. — Донька Сталіна Світлана Аллілуєва виявила, що весною минулого року стрінулася в одному готелі в Ню Йорку з неназваним нею музикою, який приїхав до ЗСА не-то, як турист, не-то в програмі культурного обміну СССР і ЗСА. Аллілуєва заперечила, наче б той відвідувач намовляв її вернутися до Совєтів — як це твердив „Трентон Івнінґ Таймс", але не заперечила, що він переконував її, щоб не писала більше антисовєтських книжок та не вирікалася свого совєтського громадянства. Аллілуєва видала вже дві книжки: „Двадцять листів до приятеля" та „Тільки один рік". Вона відмовилась також від совєтського громадянства, а Верховний Совєт позбавив її його.

Вислано дальших 46 скринь одягів і взуття на допомогу українцям в Юґославії

Джерзі Сиґі. — Маріян Коць, екзекутивний директор центрального збіркового і висилкового осередку ЗУАДКомітету інформує, що в середу, 18-го лютого рано відставлено з цього осередку до порту в Брукліні дальших 46 великих скринь одягів і взуття для перевозу їх до Юґославії на допомогу потерпілим від землетрусу українцям в Баня Луці та околиці. Раніше, в п'ятницю 13-го лютого, відставлено до того порту 35 скринь одягів і взуття вагою 130.000 фунтів. Усі ці 81 скриня одягів і взуття вагою на понад чверть мільйона фунтів відпливуть уже цієї п'ятниці, 20-го лютого, юґославським кораблем „Трухобіч" до юґославського порту і звідтіль будуть доставлені вантажними автомобілями Юґославського Червоного Хреста до Баня Луки та передані очолюваному проф. Іваном Пецюхом Допомоговому Комітетові для розподілу між потребуючих українців.

Американська фірма жертвує $20,000 на допомогу потерпілим від землетрусу українцям в Баня Луці

Філядельфія. — З канцелярії ЗУАДКомітету повідомляють, що одна з великих місцевих фірм, яка не бажає виявляти її назви, пожертвувала 20.000 долярів на закуп дитячих харчів і медикаментів для дітвори і молоді потерпілих від землетрусу українських родин в Юґославії. Цю велику пожертву виєднав скарбник Екзекутиви ЗУАДК та голова місцевого Відділу УККА проф. д-р Богдан Гнатюк, який опісля разом з президентом ЗУАДК д-ром Володимиром Ґаланом мав зустріч з репрезентантами фірми. Екзекутивний директор центрального збіркового і висилкового осередку ЗУАДК в Джерзі Сиґі ,п. Маріян Коць, уже раніше постарався, що летунська компанія Пан Американ віддасть безкоштовно літак для швидкого перевезення цієї дуже потрібної допомоги.

Рома Прийма підготовляє балетну виставу „Квіт папороті"

Ню Йорк. — Видатна балерина, педагог і хореограф п-ні Рома Прийма-Богачевська підготовляє до вистави балет-казку в 2 діях „Квіт папороті", з участю понад 100 виконавців. Автором і хореографом цього нового балету є його постановниця, музичний супровід скомпонував з творів Данькевича і Курилка молодий талановитий піяніст і акомпаніятор Олег Левицький. Сюжет нового балету розгортається на тлі Святоіванівської ночі, з відтворенням давніх українських звичаїв на Івана Купала: стрибанням через вогонь, пусканням віночків на воду тощо. В „Квіті папороті" нерозривно пов'язане реальне життя з елементами казковости. Цікаво розв'язує проблему декорацій Вол. Бачинський, за реквізит відповідає Оленка Богачевська, найбільше барвистих костюмів будуть шити невтомні матері малих і молодих виконавців, які ,крім розучування „Квіту папороті", щотижня вчаться в Балетній Школі Роми Прийми-Богачевської, у її трьох відділах: в Ню Йорку, Нюарку та Йонкерсі. Вік виконавців нового балету хитається від 6 - 16 років. Трьох юнаків — Р. Строцького, Л. Строцького та С. Білого — „випозичила" постановниця „Квіту папороті" в хореографа і керівника сумівського Танцювального Ансамблю п. Олега Ґензи. Юнаки захоплені своїми ролями і щиро працюють, опановуючи основи балетного танцю. Ідея створення такої балетної вистави переслідувала Рому Прийму-Богачевську впродовж двох років. З початком 1970 р. все вже було оформлене, і учні та студенти її Балетної Школи розпочали вивчати окремі сцени нового балету ,а тепер відбуваються колективні проби, з масовими картинами тощо. Що станеться в українському лісі після того, як уночі проспівають треті півні — побачуть глядачі на прапрем'єрі „Квіту папороті", спонзорованій Злученим Українським Американським Допомоговим Комітетом, 24 травня ц. р. о 2.30 по полудні, в Бруклинській Музичній Академії. Чистий прибуток з цієї імпрези призначений на допомогу потерпілим від землетрусу українцям в Юґославії.

Рома Прийма-Богачевська

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ВЕЧІР СЛОВА І МУЗИКИ В НЮАРКУ

Ірвінґтон, Н. Дж. — Молоді мистці-професіоналісти: піяніст Іриней Жук, віолончеліст Юрій Вожаківський і рецитаторка Ганна Кореньовська виступлять у суботу, 21 лютого 1970 р., о год. 7:30 вечора в залі УНДому в Ірвінґтоні, на першій літературно-музичній програмі відділу Північного Ню Джерзі Асоціяції Діячів Української Культури (АДУК). Укр. Народний Дім міститься при 140 Prospect Ave., Irvington, N.J.

ВІДКРИВАЄТЬСЯ ПЕРША УКРАЇНСЬКА ФОТОВИСТАВКА

Ню Йорк. — Нюйоркська Українська Студентська Громада через англомовні реклями повідомила, що вона влаштовує першу українську фотовиставку в приміщенні Українського Літературно - Мистецького Клюбу при 149 Друга евню. Виставка буде відкрита в неділю 22 лютого о 1:30 по полудні і триватиме до 5 березня. Оглядати можна щоденно від 6 до 9 вечора, в суботи й неділі від 12 г. дня до 9 г. вечора.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.
Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Кари за образу суду

Протягом чотирьох з половиною місяців ведено в Чикаґо судову розправу проти 7-ох „чорних пантер" і білих „гіппісів", оскаржених у змові проти державного ладу, заколочуванні публічного спокою з ціллю спровокувати заворушення, які унеможливили б виконування наказаних конституцією громадянських обов'язків — і інших подібних злочинах. Підставою для цього процесу стали голосні в Америці й в усьому світі заворушення під час конвенції Демократичної партії влітї 1968 року в Чикаґо. І протягом чотирьох з половиною місяців судова заля виглядала справді неначе цирк з такими образливими вигуками на адресу судді, що їх не чув ще ні один суд у світі.

У криках, лайках, у безперервних найгірших образах на адресу судді, американського судочинства й влади брали участь одностайно підсудні, їх оборонці та публіка, що складалася з свояків і приятелів підсудних. Суддя Джуліюс Ф. Гофман, жидівського роду, почув від обвинувачених, що він „гірший за Гітлера", що є він „ганьбою для жидівського народу" і що судова заля — не є американсько - жидівським клюбом, в якому він, суддя, звик обідати. На адресу судді сипалися такі епітети, як „свиня", „фашист", „расист", „партач", „насильник справедливости". Суддя Гофман, ні разу за ввесь час не вийшовши із рівноваги, проголосив суворі процедуральні приписи, але довгий час толерував приявність на залі гамірливої і виразно провокуючої публіки, поки не наказав залю очистити від неї. Врешті минулої суботи, коли присяжні судді пішли на нараду, щоб ствердити вину чи невинність підсудних за актом обвинувачення, Дж. Ф. Гофман проголосив засудження всіх підсудних, а з ними й їх адвокатів за образи, завдані судові, на кари від 2-ох місяців і 19 днів до 4 років і 13 днів. Цю найвищу кару присуджено адвокатові, якому суддя закинув, що він не тільки не заспокоював своїх клієнтів, але й спонукав їх до образливих для суду демонстрацій.

Після проголошення цих кар за образу суду заметушились всі американські ліберальні організації, що існують — за своїми назвами й статутами — для оборони громадянських та конституційних свобід. Зразу же запляновано публічні демонстрації з висловленням симпатій для підсудних та їх адвокатів з того процесу в Чикаґо і для 13-ох „чорних пантер", що їх тепер судять в Ню Йорку під закидом змови зірвати в повітря ряд будинків і установ громадського вжитку.

Всі ті, які обурюються проти засудження адвокатів, промовчують сутню проблему: чи адвокатові вільно використовувати всі без винятку засоби, що їх він уважає за доцільні в обороні свого клієнта, чи має він разом із прокуратором і суддею доходити до коріння правди, яка встановила б вину або невинність підсудних. У даному випадку йшлося про те, що підсудні і їхні адвокати вважали, що це взагалі була не судова розправа за провини супроти карного закону, а расово - політичне переслідування опонентів існуючого режиму. Коли б, мовляв, підсудні і їх адвокати поводилися спокійно і пристойно, як це личить на судовій залі, тоді вони признали б, що їх поведінка під час конвенції влітї 1968 року в Чикаґо було дійсно порушенням закону. Вони ж твердять, що тільки переводили політичну демонстрацію, яку дозволяє їм Конституція, і що впали жертвою поліційної провокації і брутальности, жертвою расово - політичної нетерпимости збоку режиму, частиною якого й Суд.

Але водночас виринає турботливий запит: коли в обороні свого становища вільно обертати судову залю на жалюгідне циркове видовище, то чи можна мати повагу до суду взагалі, як третього незалежного чинника державного устрою Америки?! До судді треба звертатися з шанобливою титулятурою „Ваша Честь". Як виглядатиме цей титул, коли його носія підсудний називатиме „свинею", а адвокат буде посміхатися та ще й притакувати своєму клієнтові?! Противники засудів, проголошених в Чикаґо суддею Дж. Ф. Гофманом, твердять, що існуючий в Америці режим хоче „ламати хребет" політичній опозиції. Але оборонці названого судді звертають увагу на те, що його хай навіть надто суворий присуд рятує принцип, згідно з яким від кожного присуду суду можна відкликатись до вищої інстанції, але суду не вільно ображати.

Степан Женецький

РЕЛІГІЯ В СССР

Хоч комуно - безбожницький режим у Москві вже 50 роки провадить в Совєтському Союзі завзяту війну проти релігії, йому не вдалося вирвати віри в Бога з людських сердець. Однак, переслідуванням релігії та забороною діяльности Української Автокефальної Православної Церкви і Української Греко-Католицької Церкви вони причинилися до зросту і поширення різних релігійних сект і груп.

Кореспонденти з а хідніх газет, акредитованих в Москві, пишуть, що на терені СССР діє багато релігійних сект по селах і по містах. Діяльність цих сект у 1969 році була така велика, що в жовтні м. р. совєтська преса повела проти них галасливу пропаґандивну кампанію.

Такі совєтські журнали, як „Воспитание Школьников" та „Советская Педагогика", занепокоєні зростом релігійности в СССР, присвячують цій проблемі особливо багато уваги. Наприкінці 1969 р. в журналі „Советская Педагогика" появилась вістка, що Академія Соціяльних Наук провела спеціяльну нараду, на якій обговорювано справу релігії. Учасники наради прийшли до висновку, що „релігія в Совєтському Союзі ще далека від смерти".

„Прокоф'євці"

Кореспонденти з а хідніх газет пишуть з Москви, що совєтські партійні й державні провідники глибоко занепокоєні відродженням релігії в СССР, наявним доказом чого може бути стаття в київській „Робітничій Газеті", яка друкується в кількох сотнях тисяч українською і російською мовами. 26 жовтня 1969 р. в цій газеті надруковано статтю про т. зв. „прокоф'євців", баптистів, які закликають своїх визнавців „не коритися людським законам".

В останніх роках, пише автор цієї статті, „прокоф'євці" відбувають свої молитовні зібрання не лише в приватних домах, під вільним небом, а навіть — хоч як це неймовірно звучить — на спортових майданах і в клюбах.

В місті Кривий Ріг, що є центром залізорудного басейну Української ССР і має кількасот тисяч населення, „прокоф'євці", співаючи релігійних пісень, маршували вулицями такою масою, що припинили а в томобільний рух.

Газета „Советская Молдавия" повідомляла 13 листопада м. р., що тамошні баптисти, коли відбували свої довгогодинні релігійні відправи по селах, то на плятформах для проповідників установлювали мікрофони і голосники.

По школах, пишуть совєтські газети, діти „прокоф'євців" відмовляються вивчати життя совєтських героїв, але вони дуже добре знають життя „героїв Нового Заповіту".

24 жовтня м. р. в журналі для молоді „Знамя Юности" вміщено статтю „Темні стежки", автор якої нарікає на релігійне виховання, що його дають своїм дітям члени іншої баптистської секти „ініціятивників", яка відкололася від урядово визнаної Баптистської Церкви. „Ця секта не є єдиною, що виховує своїх дітей у релігійному дусі! — пише цей автор. — Представники всіх релігійних груп стараються впливати на молоді душі".

„Вознесенці"

Також дуже поширеною в Узбекістані є секта баптистів, що звуть себе „вознесенцями". Більшість провідників цієї секти мають німецькі прізвища, як Шмідт, Ебергардт та ін., бо заснували її німці, переселені з колишньої Німецької Республіки над Волгою.

Релігійні секти і групи „борються за кожну душу", пише газета „Совєтська Бєларусь" 1 квітня м. р. Ця газета закидає місцевим совєтським властям, що вони нічого не роблять, щоб перешкодити в навчанні дітей релігії.

В тому самому числі цієї газети якийсь В. Колокольніков з Гродна, пише, що релігійні секти і групи мають великий вплив на молодь, яка, шукаючи чогось кращого і вищого, систематично відвідує релігійні зібрання.

Згідно з совєтськими публікаціями, в 1960 рр. було в СССР 16 релігійних сект. Хоч ті публікації не подають числа членів і прихильників цих релігійних угруповань, західні експерти припускають, що на першому місці стоять „вознесенці", за ними йдуть „адвентисти", а далі „ініціятивники" і „прокоф'євці".

Інші релігійні секти

Крім згаданих вище релігійних угруповань, в Совєтському Союзі діють ще колє сотні менших, як, наприклад, секта „старовірів", яка в XVII ст. відкололася від Московської Православної Церкви, та інші.

Про одну з менших сект, звану „мурашківцями", писав совєтський журнал „Наука и Религия" в числі за вересень м. р. Цю секту заснував у 1930 рр. Іван Мурашків на східніх землях Польщі, пізніше приєднаних до УССР і БССР. Тепер вона має своїх членів по цілій Україні, в районі долішньої Волги і на Сибіру. Свої об'єднання „мурашківці" називають „Новими Єрусалимами" або „Новими Сіонами", на взір громад первісних християн. Ця секта проповідує засаду: „всі живуть у гріху і всі згинуть, тому спасаймо самі себе".

Цікаво, що секту „мурашківців" совєтські власті, як подає журнал „Наука и Религия", переслідують не так жорстоко, бо вона, мовляв, не має підтримки з-за кордону.

Признають глибші причини

Журнал „Наука и Религия" виявляє велику стурбованість фактом масового відродження релігійних почуттів серед населення СССР. „З тієї чи іншої причини, — читаємо в цьому журналі, — деякі особи і родини не можуть достосуватися до нашого способу життя. Люди є такими істотами, що без громади, без товариства не можуть жити і тому постають напіврелігійні і релігійні угруповання. Так постала й секта „мурашківців". „Найкращим засобом не допустити до творення релігійних сект є, — на думку цього журналу, — добре поставлені колгоспи і радгоспи. „В сильних і багатих колгоспах та радгоспах секти не можуть існувати".

Цікаво відмітити, що цей журнал не радить стосувати репресій адміністраційних і заходів для поборювання релігійних сект, „Залякуванням в цьому випадку можна викликати протилежні наслідки: фанатизм віруючих людей".

Ця заввага вказує на те, що комуністичні провідники свідомі внутрішньої сили віруючих і розуміють, що насильне нищення релігії, як це робив Сталін, не приносить для них успіхів. Та все ж, пишуть західні кореспонденти, партійний апарат і далі вживає адміністраційних заходів для поборювання релігії, закидає керівникам сект неморальне життя, збагачування коштом вірних та ін. Газета „Правда Востока" з 9 травня м. р. повідомила про засудження 8-ох сектантів на довгі роки тюрми, а з 12 червня того ж року про засуд ще 15-ох у тому самому місті.

Отже, якщо в одному тільки місті засуджено протягом місяця аж 23 особи за релігійні переконання, то скільки людей засуджено за цей місяць у цілому СССР?

У ЛИТОВСЬКЕ СВЯТО ВОЛІ

(В річницю проголошення незалежности Литви)

Весни котились колісниці,
А в нас ясніли молитви
За вас, що в збудженій
столиці
Ви сонце підняли Литви...

Ми рвались вам іти на поміч
Крізь сніг і голод,
та дроти,
Та нас косив
в Шевченка домі
Ульянова червоний тиф...

Ви встоялись без нас.
Ми впали,
Та зір немарно в небеса,
Бо кров'ю літ ми збудували
Новий Европи ренесанс...

Тепер в одній живем неволі,
Та дух про волю не погас
І сон батьків та крила волі
Живі, як Правда, серед нас...

Одне — у час
смертельних терцій,
Як впала воля золота,
Щоб билось в нас
те саме серце
Та нас вела одна мета...

І як воскреснемо із цвілі,
Під шум народних прапорів,
Кров Бога питимем із вілій,
Ви єванґелію з дніпрів...

Як Київ
і Вільнюс литовський
Закотять спільно рукави,
То Галлер вже
і Желіґовський
Не вимовлять: „Ідем на ви!"

ТЕОДОР КУРПІТА

ЗАМОВК БОРЕЦЬ

(Світлій пам'яті Вацловаса Алькснініса)

В п'ятницю 16 січня відійшов у вічність литовець, світлої пам'яті Вацловас Алькснініс, борець не тільки за волю своєї батьківщини Литви, але й України.

Покійний Вацловас Алькснініс побачив світ 15-го грудня 1902 р., в майже скрізь литовській окрузі Сейнай, біля колишнього губерніяльного міста Сувалкай, де 9-го жовтня 1920 р., була підписана з польськими державниками умова, яку наступного дня, поляки, — як це у них ввійшло у теж, особливо українцям добре відомо, — традицію, зламали й окупували литовську столицю Вільнюс.

В місті Сейнай в ті часи була чисто литовська гімназія „Жібуріс" (світло), якої вихованком був покійний, і який ще дитиною „добре" пізнав шовіністичне наставлення сусідів поляків. Коли поляки окупували м і с т о, Алькснініс потаємно перейшов демарк. лінію і в литовській тимчасовій столиці Каунас вступив до військової школи, по закінченні якої, вже старшиною брав участь у визвольній боротьбі, а пізніше, вже в ранзі капітана, був переведений у військову організацію Литов. Стрільців (як Укр. Вільне Козацтво), де пробув до московської аґресії. На початку большевицької окупації керував партизанською акцією. Від 1941 року, під час німецької окупації, інтенсивно проводив підпільною боротьбою, був одним з основоположників Н а й вищого Комітету Визволення Литви, в якому і до самої смерти був членом Ради. Під час німецької окупації викрито підпільну клітину і Алкснініса заарештовано та замкнено в кацеті Штутгофа. В еміґрації працював в декількох організаціях, багато писав до литовських часописів, ґрунтовно документованими та переконливими статтями виступав за якнайтіснішу співпрацю з українцями, в наслідку чого, на його внесення в Найвищому Комітеті Визволення Литви, з'явилася в Раді Комітету позитивна постанова, яка й була офіційно проголошена в комунікаті ЕЛЬТА (див. І. 7. 1969, „Свобода"), що викликали ґрунтовні арґументи в дописах в литовських та українських часописах.

Наслідки його заходів зараз же виявились: візита литовських діячів у Президента УНР у Мюнхені та прийняття президента УНР, яке влаштував голова Найвищого Комітету Визвол. Литви д-р Й. К. Валюнас в Ню-Йорку. Раніше д-р Федорончук склав офіційну візиту та вручив грамоту Хреста Симона Петлюри шефові литов. дипломатів, мініст р о в і Ст. Лозорайтісові в Римі.

***

Про світлої пам'яті Алкснініса сміло можна сказати за мислителем: „Це смерть когось — хто за життя вмів піднестись понад життя, вмів на неї дивитись, як людина з іншої епохи, або істота з іншої плянети, або як персонаж Свіфта — людина безсмертна, яка з віддалі свойого безсмертя, черпала знання — терпке і спокійне, тверезе і своїм світлом осліплююче".

(Закінчення на стор. 3-ій)

ВЕЛИКОПОСНЕ ПОСЛАННЯ — 1970

+ АМВРОЗІЙ СЕНИШИН, ЧСВВ

Божою Милістю і Благословенням Святого Апостольського Престола Архиєпископ і Митрополит Філядельфійський Українців Католиків у З'єднаних Стейтах Америки

Високопреподобні і Всечесні Отці та дорогі в Христі Брати і Сестри!

„Прийдіть до Мене усі струджені та обтяжені, і Я вас заспокою" (Мат. 11, 28).

Дня 22 січня 1970 року Президент З'єднаних Стейтів Америки, Ричард Ніксон, виголосив промову до американського народу, заторкуючи в ній деякі важливі життьові проблеми, які загрожують існуванню американського народу. Тими проблемами, які чекають на негайну розв'язку, є затруєння повітряних просторів трійливими газами з авт, літаків-джетів і небезпека затруєння озер і рік хемічними відпадками промислового виробництва, які нищать у них все життя. Президент ЗСА застерігав американський нарід, якщо він не усуне ці небезпеки, то майбутність для американського народу буде катастрофальною.

На вступі святого Великого Посту годиться нам глянути на сторінку нашого духовного життя. Спостерігаємо занепад християнської релігійности не тільки в американській спільноті, але також цей релігійний занепад проявляється подекуди в українському суспільстві. Як затруєння повітря і води є шкідливе й убивче для людського життя, так і в релігійній площині затруювання християнського світогляду різними єретичними теоріями є шкідливе не тільки для одиниць і родин, але й для цілої української спільноти. Це затруєння людського духа при помочі модерних засобів, суспільної лучби, себто преси, фільму й телевізії, поширилося всюди і спричинило величезні шкоди, особливо серед молоді. Гляньте на духовий стан молоді. Велика її частина не практикує релігії. Її не побачите на Богослуженнях в неділі і свята в церкві. Чому молодь стала байдужою до релігійних практик? На це питання могли б відповісти її родичі. Нема найменшого сумніву, що вони любили своїх синів і дочок. Вони важко працювали, щоб дати своїм дітям освіту і все, що до земського життя потрібне, але деякі родичі не дали їм християнського релігійного виховання. Чимало із цієї молоді загубилося в лябіринті матеріялістичного світогляду й релігійного індиферентизму. Вислідом релігійного занепаду в родинах є сьогоднішні довговолосі „гіппіси", які кажуть, що родичі дали їм матеріяльні речі, натомість не дали їм християнського виховання, тому вони самі пішли шукати розв'язки своїх життьових проблем, і опинилися на манівцях.

Який вихід із цієї ситуації, в обличчі теперішнього релігійного занепаду, що спричинив великі спустошення серед спільноти, родин і одиниць? Чи маємо тільки добачувати в інших вину занепаду? Це не є розв'язка проблеми суспільного життя. Треба нам усім звернутися до Божественного Спасителя Господа Ісуса Христа, Який прийшов з неба на землю, щоб забезпечити нам будучу щасливість у небі. Бог не хоче смерти грішника, тільки хоче, щоб він навернувся і жив. Однак, було б спокушуванням Господа Бога з нашої сторони домагатися поправи в релігійній площині, а нічого самим не діяти в напрямі поліпшення х р истиянського життя в наших родинах і в нашій спільноті. Ісус Христос терпів і помер на хресті за всіх людей, проте без співпраці поодиноких людей не спасе нас.

Божественний Спаситель кличе всіх людей до кращого життя і бажає щирої співпраці в цьому напрямі від усіх, кажучи: „Прийдіть до Мене усі струджені та обтяжені, і Я вас заспокою" (Мат. 11, 28). Прийдіть до Христа Ви, дорогі родичі, нехай Христос живе у ваших родинах. Згідно із словами Христа, Який сказав: „Пустіть дітей, щоб до Мене приходили, і не забороняйте їм, — бо таких царство Боже" (Лука 18, 16) — навчайте своїх дітей вдома Божого закону й посилайте їх до наших українських щоденних і суботніх шкіл. Учіть своїх дітей Божого закону не тільки словами, але також ділами, тобто християнським прикладом свого життя. І вас, дорогі юні друзі, кличе Христос Господь: „Іди вслід за Мною!" (Мат. 8, 22). Дивись, юначе, жниво велике, а робітників мало. Треба священиків до душпастирської праці, до навчання дітей Божого закону. Треба далі продовжувати працю Української К а т олицької Церкви. Ви, юначки, дорогі дівчата, слухайте голосу Христового: „Дівчино, вставай!" (Лука 8, 54). Вставайте із байдужности й помагайте Христові у спасінні людських душ. Діти на вас чекають. Наші жіночі Згромадження: Сестри Василіянки, Сестри Служебниці ПНДМ і Сестри Місіонарки Покрова Матері Божої потребують учительських сил до навчання нашої молоді по наших школах. Наші українські дівчата могли б багато зробити добра на Божу славу і на користь нашого суспільства. Тож послухайте Христового голосу: „Дівчино, вставай!" — іди на службу Богові й своєму рідному українському народові.

До вас усіх, дорогі в Христі, кличе Христос Господь: „Прийдіть до Мене усі струджені та обтяжені, і Я вас заспокою". Прийдіть ближче до Христа, особливо під час Великого Посту. Погляньте, як Христос полюбив вас. З любови до вас віддав своє життя на хресті. Покажім нашу вдячність Христові. Відновім наші християнські практики, молячись кожного дня словами: „Претерпівий за нас страсті, Ісусе Христе, Сине Божий, помилуй нас!" Зберігаймо святий піст, даваймо милостиню, приходім на Богослуження.

Благодать Господа нашого Ісуса Христа хай буде з духом вашим (Филип, 4, 23). Амінь.

+ А М В Р О З І Й
Митрополит
Філядельфійський

РЕЗОЛЮЦІЇ X КОНҐРЕСУ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ

що відбувся 24-26 жовтня 1969 в Ню Йорку

(3)

б) у заходах, щоб на форумі ОН перевести розслідування російської колоніяльної політики і щоб цю політику міжнародна спільнота формально засудила;

в) у піддержуванні на всіх форумах міжнародної співпраці права всіх народів, в тому числі народів Східньої Европи, на державну незалежність і не дозволяти Москві обманювати вільний світ, бо під прикриттям нібито боротьби за тривалий мир у світі Москва змагає до закріплення й збереження своєї колоніяльної імперії;

г) у всіх урядових публікаціях і засобах масової комунікації, що ними під цю пору користується уряд ЗСА („Голос Америки" тощо) давати вислів політиці підтримки принципу національно-державного с а м овизначення для всіх народів.

Війна у В'єтнамі:

УККА повністю підтримує уряд ЗСА в його заходах довести до почесного замирення у В'єтнамі. УККА протиставиться всім тим намаганням окремих елементів американської спільноти, які вимагають залишення В'єтнаму без ніяких передумов, у висліді чого народ Південного В'єтнаму був би залишений на поталу комуністів.

„Доктрина Брежнєва"

УККА осуджує т. зв. доктрину Брежнєва, проголошену в Москві у зв'язку з інвазією на Чехо-Словаччину в серпні 1968 р. Ця доктрина заперечує засади Чартеру ОН і принцип національно-державної незалежности та суверенности і є незвичайно промовистим виявом російського імперіялізму й колоніялізму. УККА підтримує становище уряду ЗСА, який відкидає цю доктрину як незгідну з передумовами справді успішного міжнародного співжиття і як намагання Москви встановити свою гегемонію у світі.

5. У зовнішніх справах

1. На зовнішньому відтинку діяти з позиції українців — американських громадян — в інтересі національно-державного визволення українського й інших поневолених Москвою народів.

2. Пропаґувати й піддержувати змагання України та інших поневолених націй до волі, як концепцію протиставну до розгорнення нової світової війни.

3. Використовувати в зовнішній дії участь в американському політичному житті та скріплювати рух Тижня Поневолених Націй.

4. Посилити дію на зовнішньому відтинку в напрямі освідомлювання американської спільноти, до чого веде братання з большевицькою Москвою, зокрема впливати різними можливими способами на спрямування політики Державного Департаменту на корисний для української визвольної с п р а в и шлях.

5. УККА повинен знаходити спільну мову та співдію на зовнішньому форумі тільки з такими українськими й м і ж н а ц іональними формаціями, які діють в інтересі визволення України й інших поневолених Москвою націй.

6. У своїй зовнішній дії УККА повинен присвятити належну увагу акціям на форумі Об'єднаних Націй, а теж на міжнародному форумі, не поминаючи при цьому й европейського терену.

7. Для поглиблення й скріплення дії на зовнішньому відтинку доцільним є опрацювати плятформу зовнішньої політики УККА і створити Комісію з о в н і ш ніх справ. Зовнішня дія УККА повинна бути загальноукраїнською, а така ж дія складових організацій УККА повинна бути згідною з плятформою зовнішньої політики УККА.

8. Популяризувати в американському світі у зовнішній дії УККА визвольні процеси в Україні.

9. Скріплювати зв'язки з американською спільнотою на всіх щаблях і ділянках її збірного життя та вести інформаційну діяльність.

10. Вживати заходів, щоб збільшити зацікавлення молодого українського покоління студіями української проблематики на тлі міжнародних взаємовідносин.

6. У внутрішніх справах

1. Створити при Централі УККА організаційну референтуру та заанґажувати окремого платного організаційного референта для кращого контакту з існуючими вже Відділами та для творення нових Відділів чи представництв.

2. Опрацювати правильник і перевести акцію створення стейтових Координаційних Рад Відділів УККА на зразок таких рад у Ню Джерзі і Конектикаті.

3. Створити при Централі УККА Комісію інформацій, яка має розробити методи і плян інформаційної праці. Ця Комісія окрему увагу мусить звернути на спростування фальшивих інформацій про Україну.

4. Посилити акцію за включення молоді в працю Відділів УККА.

5. Централя має повести через Відділи УККА акцію для включення українців в американське п о л і т и ч н е життя, звертаючи увагу на те, щоб всі українці реєструвалися для голосування.

6. Посилити поширення англомовних видань УККА через передплату їх серед американців, наших професіоналістів та студіюючої молоді.

7. Повести інформаційну та протестаційну акцію проти затруювання українських політичних в'язнів в Совєтському Союзі й довести цю справу до відома компетентних чинників.

8. Зредаґувати, видрукувати і переслати до Відділів доповіді, виголошені на Комісії Внутрішніх Справ.

7. У справі підтримки дії СКВУ

Стверджуючи велике досягнення української спільноти у вільному світі в структуральному завершенні українського г р о м а д с ького життя верховною надбудовою — Світовим Конґресом Вільних Українців, — Секретаріят якого впродовж перших двох років свойого існування розгорнув успішну дію в різних ділянках збірного життя українських громад в діяспорі, а зокрема в обороні прав українського народу в Україні, — X Конґрес УККА висловлює повну підтримку корисній праці СКВУ у здійснюванні намічених плянів і завдань.

8. У господарсько-фінансових справах

З а к л и к и :

До громадянства:

X Конґрес Американських Українців закликає український загал у ЗСА, зокрема його центральні та місцеві організації, видатно збільшити свою жертвенність на цілі УККА, масово стаючи постійними платниками Національного Датку. Значне збільшення числа платників є не лише фінансовою, але й в не меншій мірі престижевою проблемою УККА і всієї української громади в цім краю.

(Далі буде)

ПАМ'ЯТАЙТЕ ПРО БРАТІВ У ПОТРЕБІ В ЮГОСЛАВІЇ!

ОДЯГИ, ВЗУТТЯ, НАКРИВАЛА і ХАРЧІ ПОСИЛАТИ НА АДРЕСУ:
UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
1213-1217 Summit Avenue
JERSEY CITY, N.J. 07307 Tel.: (201) 795-2155

ГРОШОВІ ПОЖЕРТВИ ПОСИЛАТИ НА АДРЕСУ:
UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
5020 Old York Road
PHILADELPHIA, PA. Tel.: (215) GLadston 5-3774

Патріярхат Української Католицької Церкви — наша мета

18 січня, ц. р. відбулися Загальні Збори Т-ва за Патріярхальний Устрій Української Католицької Церкви в Балтімор, Мд. Громадянство всіх діючих політичних і громадських організацій взяло масову участь у Загальних Зборах, чим засвідчило, що справа вивершення структури УКЦ Патріярхатом для нас всіх дорога.

Зборами проводила тричленна президія в складі: д-р Андрій Лемішка — голова, п. Володимир Чорнодольський — заст. голови і п. Надя Зінкевич — секретар.

Збори започатковано молитвою, що її провів о. проф. Евстахій Весоловський. Зі звіту уступаючої Управи, що його складав проф. Петро Войтович, присутні довідались про працю, що її провела Управа за звітний період часу. Діяльність базувалась не тільки на збиранні фінансів на фонд Ісповідника, але й вислано десятки меморандумів, домагань і петицій до Святішого Отця, Східньої Конгрегації, і наших церковних чинників. Над звітом відбулась річева дискусія а по ній вибір нової Управи.

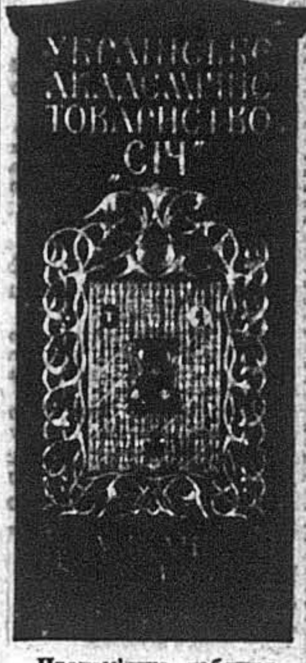
Вибрано Управу: Петро Войтович — голова, д-р Микола Ласійчук — заст. голови, Василь Татчин — секретар, Степан Поліщук — касир, Володимир Сушко, Теодор Хай і Андрій Чорний — члени.

Контрольну Комісію очолив: Данило Пісецький, а на членів вибрано пп. Василя Коржа і Теофіля Поповича.

В. Т.

Появився календар-альманах парафії св. Варвари у Відні

Відень. — Виконуючи постанову ювілейної Академії Українського Академічного Товариства „Січ" у Відні, яка відбулася в грудні 1968 р., покликаний тоді окремий Комітет успішно перевів справу вмурування пропам'ятної таблиці у церкві святої Варвари у Відні. Таблицю виконала відома мисткиня, найкраща сучасна українська емайлерка, Марія Дольницька у співпраці з віденською артисткою Ельдрідою Кніпер-Шульц. Посередині таблиці зображений в емалії св. Архангел Михаїл, як символ України, а по боках пишаються прапори тих українських земель, з яких найбільше рекрутувалися члени Т-ва „Січ", себто Галичини, Буковини й Карпатської України. Урочисте посвячення таблиці відбудеться в церкві святої Варвари 8 березня ц.р. Дотеперішні кошти покрили добровільними датками колишні українські студенти, члени Т-ва „Січ" у Відні, але частина коштів все ще не покрита. Комітет видав у цій справі окрему відозву за підписами д-ра Романа Залозецького й д-р Дарії Дзерович, прохаючи колишніх членів Т-ва „Січ" надіслати скромні пожертви на адресу д-ра Романа Залозецького.., Wien VIII, Laudon-Gasse 26, Austria.

Пропам'ятна таблиця

Леся Лисак в Літературно-Мистецькому Клюбі в Ню Йорку

На п'ятницю 20 лютого ц. р. Літературно - Мистецький Клюб у Ню Йорку заповів авторський вечір Лесі Лисак. Він відбудеться у безпосередньому зв'язку з появою у Видавництві „Свободи" першої книжки Лесі Лисак „Терпкі пахощі" із характеристикою того твору пера Вячеслава Давиденка та з автобіографічними даними Авторки. Поява кожної нової книжки в українському вільному світі — річ небуденна, до того ж небуденним є дебют авторки, яка вже здобула собі те, чого бажає кожний письменник — прихильність читацької публіки.

Леся Лисак

Кілька років тому, коли почали друкуватись у „Свободі" фейлетони Лесі Лисак, письменницькі й журналістичні кола зразу звернули увагу на талант авторки, що проявляється передусім в умінні сповивати свої короткі твори настроєм, який легко передається читачам. Це — сантимент до свого минулого, до пережитого, сантимент до рідного села, до українських святкових і народних звичаїв, до рідної природи і всього, що пов'язане з іменем України. Писати сантиментальні спомини чи нариси, які не були б банальними й не мали посмаку дешевої пропаганди — це штука. Таким умінням володіє й Микола Понеділок, що недавно виступив із своїм новим твором „Зорепад", і Уляна Любович, що дебютувала своєю книжкою, в'язанкою споминів „Розкажу вам про Казахстан". Кожний із цих авторів — і Леся Лисак — мають свій питомий, окремішний стиль, окремішний підхід та відмінну тематику, дармацо вона вміщається в широкому понятті „Україна".

Можна припускати, що Леся Лисак — як і кожний автор, та ще й своєї першої книжки — радилась прихильних їй осіб, поки обрала для неї назву „Терпкі пахощі". На перший погляд ця назва мало зрозуміла, але вона поетично і влучно віддає характер книжки. Вона „пахне" запахом рідних піл, квітів, левад, дерев у рідному саду, річок, — але той запах сповнений терпкістю і тугою внаслідок утрати цих дорогих серцю цінностей. 88 вміщених у цій книжці оповідань, що їх деякі можна назвати мініятюрками, — доповнюють одне одне своїм змістом. Нема в них сенсацій, але й нема штучного нагромаджування подробиць. Легкість стилю — це одна з прикметних рис письменницького таланту Лесі Лисак. Ця легкість стилю й гарна, чиста мова в значній мірі улегшують читання книжки. Але це й не та легка лектура, яка після прочитання скоро забувається. Оповідання Лесі Лисак, чито з її минулого в Україні, чи сучасного в Америці, залягають в пам'яті. Це не тільки гарна, патріотична але й вартісна своїм змістом та формою книжка.

На своєму авторському вечорі Леся Лисак напевно познайомить своїх слухачів також з деякими своїми новими речами. Як згадується у вступі до книжки „Дещо про себе" згадала вона, що вчилася також в драматичній школі. Текст кожного твору, навіть газетної статті втрачає або виграє на тому, як він відчитаний. Оповідання Лесі Лисак безпретенсійні. Як штука написати патріотично - сантиментальний й нарис без театральщини, так само і штука виголосити його без театральної пози. Л. Лисак доказала одну штуку — мусить доказати й другу.

І. Кедрин

ЗАМОВК БОРЕЦЬ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Альксніс був особистістю, якій не бракувало начитаности чи життєвих дипломів, але головне мав властивість охоплювати та розуміти дійсність. В ньому всі бачили майстра думки, і то властивої думки. Він — інтелект без застережень, з відвагою немилосердно відкидати все, що химерне, а зберігати та висувати вперед тільки те, що важливе. Навіть думку про якусь можливість пертрактації з сучасними поляками, — не як рівний з рівним! — він відкидав, а до всебічної співпраці з українцями прямував беззастережно. Яскравим доказом оцінки високих прикмет Алькcніса — це пропам'ятна книга з більш як тисячччю підписів. Це приятелі з невеликої литовської колонії приходили попрощатися з ним і стояли в довгій черзі біля каплиці.

Вацловас Альксніс

***

Світлу думку св. п. Альксніса про тісну та всебічну литовсько - українську співпрацю, — ще не можна було за його життя здійснити. Але завдяки йому, борцеві, при нашій сучасній обопільній свідомості та впертості, осягнення тієї мети не лишається тільки мрією. І те, що започаткував св. п. посол Вацлавас Альксніс, не загине. І тому нехай буде дозволено мені докінчити: Його домовину, — як борця! — треба було нести на схрещених литовському та українському мечах та і прикрити Його, побіч литовських, і українськими національними прапорами.

Вічна пам'ять Йому! — світлій постаті з ідеєю продовжити та поглибити литовсько - українську приязнь і співпрацю — в боротьбі за волю України і Литви.

Йонас Д. Чесна

1,004.000.000 ДОЛ. ВИДАСТЬ ІЗРАЇЛЬ в наступному бюджетовому році на військові цілі. Це становить 40% цілого бюджету тієї маленької країни. Ізраїльський уряд проголосив нові податки й нові обмеження для своїх громадян у зв'язку з загрозливою ситуацією. Між видатками на оборону передбачено будову масових протилетунських схоронищ, вишкіл резерви й створення великої постійної кордонної сторожі. Ізраїльський уряд сподівається, що з уваги на нову загрозу війни збоку арабів жиди у всьому світі, особливо в Америці, закуплять в цьому році ще більше ізраїльських „бондів", як щороку.

ГОЛОС ЧИТАЧА

Про „Вищу школу"

Невже ж у Редакції „Свободи" немає нікого, хто знав би, що гайскул не є жадною „вищою школою". (До статті „Перше десятиріччя одинокої української вищої школи в ЗСА" — „Свобода" з 26 грудня м. р.). Я у цій справі написав до о. монс. д-ра Ст. Кнапа у Дітройті.

У ЗСА є початкові, неповно-середні, середні (загальні й фахові) і вищі школи або академії за своїм призначенням. Перекладач з одної мови на іншу повинен брати під увагу не тільки саме значення слова, але й суть, що це слово покриває своїм значенням. Пригадується мені подібний інцидент у Мюнхені. Після війни у 1945 р. там постала Українська Економічна Висока Школа, ректором якої був проф. Борис Мартос. Перекладаючи назву цієї інституції на англійську мову „наш „англієць з Коломиї" переклав "Ukrainian High School of Economics". Так були надруковані індекси. Після 4-ох семестрів хтось на це звернув увагу, і щойно тоді передрукували індекси і всі офіційні папери, подавши в них правдиву назву.

Чи не є це глум, що школи, які мають вчити всяких життьових мудрощів і були проти баламутства, самі баламутство вносять?

О. Макогін

Клівленд.

В неділю, 22-го лютого 1970 року

в Катедрі УПЦеркви

СВ. АП. АНДРЕЯ ПЕРВОЗВАННОГО

Після Служби Божої буде відправлена

ПАНАХИДА

ЗА СВ. П. ГЕТЬМАНИЧА

ДАНИЛА СКОРОПАДСЬКОГО

Початок Служби Божої о год. 10-ій ранку

Адреса Катедри — 90-34 — 139th St., Jamaica, N. Y.

До участи в Панахиді запрошують:
Т-ВО ЗАПОРОЖЦІВ ім. полк. П. БОЛБОЧАНА
В-ВО „БУЛАВА"
8-ий ВІДДІЛ УГО
ВІДДІЛ УНПОМОЧІ ім. ГЕТЬМАНА ПАВЛА

В 6-ту БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого Вуйка

бл. п. Максима Іваніва

б. головного команданта Чорноморської Січі

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

в четвер, 19-го ЛЮТОГО ц. р. о год. 8-ій ранку в церкві СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

Друзів і Знайомих просить про участь і молитви

сестрінок — ВАСИЛЬ ЯЦЬКІВ з дітьми ІГОРЕМ і НАТАЛКОЮ

Замість квітів на могилу

бл. п. інж. МИКОЛИ БОРИСЛАВСЬКОГО

складаємо 10.00 долярів

на Фонд Катедри Українознавства в Гарварді.

П. і М. БІЛАНЮКИ

Замість квітів на могилу нашого Дорогого Швагра

бл. п. адвоката АНТОНА ВАДЮК-ЛУЦЬКОГО

складаємо 25.00 долярів

на жертви землетрусу в Югославії.

Проф. Володимир і Зеновія ВОВЧКО-КУЛЬЧИЦЬКІ

Крім квітів на могилу

сл. п. проф. ЛЮБОМИРА ГОРНИЦЬКОГО

зложили 30.00 долярів

на музичний журнал „Вісті"

Д-р Богдан і Дарія КАРАНОВИЧІ

Появився календар-альманах парафії святих Володимира й Ольги в Чикаґо

Чикаґо, (Н.Н.). — В половині січня вийшов з друку гарно оформлений календар-альманах однієї церковної громади, проте присвячений справам усієї Української Католицької Церкви. Є це перша книжкова публікація новозаснованого видавництва Братства св. Андрея Первозванного в Чикаґо.

Кольорову обкладинку альманаха прикрашує хоругов парафії св. Володимира й Ольги у виконанні мистця М. Дмитренка. Крім календарної частини та побажань товариств й окремих осіб та оголошень підприємств, книга-альманах має багатий змістом матеріял для читання; розмір книги 186 сторінок. Альманах зредагував В. Маркусь, а літературно-мовним редактором є Р. Завадович. Видавництво М. Денисюка виконало надзвичайно солідно та в рекордовий час (прибл. три тижні праці) усі друкарсько-технічні роботи.

На зміст цього альманаха складаються насамперед матеріяли, які віддзеркалюють змагання мирян „За Синод, за Патріярхат" Української Католицької Церкви, зокрема в Чикаґо. Поміщено тут меморіял до Владик та деякі промови великого Громадського Віча в справі патріярхату 11 травня м.р., а також подано докладний опис врочистостей в Римі осінню 1969 р. й текст спільного Послання наших Владик. Окремо варта згадати довшу розвідку з ілюстраціями „Відвідини Верховного Архиєпископа та римські святкування у світлі філателістичних й ін. пам'яткових видань" пера О. Городиського і Р. Смика.

Багато місця присвячено життю самої парафії св. Володимира й Ольги, праці її окремих організацій, тут є статті про Братство, Сестрицтво, Братство Молоді тощо.

Двом визначним ювілеям минулого року присвячено статті Б. Попеля і Я. Креховецького: тисячліттю смерти княгині Ольги та 25-літтю смерти Слуги Божого Андрея. Довшу статтю на тему церковних братств в минулому і сучасному написав В. Маркусь.

Заслуговують на увагу п'ять репортажів - спогадів молодих авторів, учасників вересневої прощі до Риму (Н. Пилип'юк, Р. Демчук, Х. Косарчин, М. Фаріон-Форович і А. Шеремета). Разом 22 автори взяли участь в цьому „Календарі-Альманаху". Особливо цінним є ілюстративний матеріял (56 знятків) з римських врочистостей та з життя Парафії.

У вступному слові „Від редакції і видавництва" календаря сказано таке:

„Цей календар - альманах віддзеркалює частину, і то невелику, наших змагань, а також накреслює завдання та способи, як осягнути дальші етапи зростання й розвитку Української Помісної Церкви. Це календар лише однієї парафії, але заторкує він загальну проблематику преважливого значення. І власне, з уваги на це велике спільне діло парафія Святих Володимира й Ольги хотіла б своїм прикладом та ініціятивою потягнути за собою й інших у спільнім поході до величної мети, бо тільки у спільній дії лежить запорука нашого успіху.

Ціна одного примірника „Календаря-Альманаха" на 1970 рік — 2.50 дол. Замовляти можна на адресу: Bratstvo Andreja, 2355 West Chicago Ave., Chicago, Ill. 60622, U.S.A.

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА В ДІТРОЙТІ - СХІД І ГЕМТРЕМКУ ДЛЯ УККА

Дітройт. — Українська громада в Дітройті-Схід та Гемтремку зібрала на потреби Українського Конґресового Комітету Америки від 1946 р. до 1969 року включно 38.490 дол. і 22 центи, сказано в „Белетені" того Відділу УККА з 20 січня 1970 р. Впродовж 1969 р. ця одна із зразкових громад зібрала на Національний Даток на Фонд УККА 3 490 дол. Відділ Детройт-Схід і Гемтремк зайняв п'яте місце в збірці Національного Датку у всій системі УККА. Крім індивідуальних пожертв, на потреби УККА передавали фонди також українські товариства й установи, яких на терені діяльности того Відділу є понад 20 і з них 19 були платниками Національного Датку.

СПОРТ

Редаґує В.Сохан

ВІСТІ З УСК-у Ню ЙОРК

Різдвяна коляда в цьому році була надзвичайно успішна для УСК-у. Українська громада м. Ню Йорку принимала дуже щиро колядників та не щадила пожертв на потреби УСК-у. Управа Клюбу склала подяку колядникам і громадянству за щедру коляду яка дасть змогу УСК-ові розвинути ширшу працю.

Ялинка для найменших усківців пройшла надзвичайно успішно. Доріст УСК-у провів спільно традиційний вечір, а під ялинкою кожний молодий футболіст знайшов для себе дарунок. Ялинкою зайнялися з рамени Управи УСК-у пп. Коваленко, Андрейчук і Томоруґ. До успіху цієї імпрези під ялинкою причинився 86-ий Відділ УНСоюзу своєю грошовою допомогою.

Великі податки за площу, близько $ 5.000 річно, та постійно зростаючі кошти змагань із зменшеним числом глядачів на змаганнях тяжко заважили на фінансових засобах УСК-у. У висліді цих труднощів податок за площу був незаплаченим за останні два роки. Однак вміла та розважна господарка Управи УСК-у під проводом діючого голови Степана Качмарського (він є рівночасно предсідником 86-го Відділу УНС)довела до того, що УСК вже в цьому році заплатив дві рати залеглих податків. Є надія, що вкоротці УСК сплатить залишений довг.

У футбольному турнірі, який проходить в критій залі в Елізабеті ,Н. Дж., а дохід з якого призначений на недорозвинених дітей, веде в табелі гор дружина УСК-у із 10 здобутими точками після п'яти відбутих змагань. До кінця турніру остало ще УСК-ові 7 змагань.

У підготовці до гор за Чашу ЗСА законтрактувала Управа УСК-у нового змагуна Латковіча, досвідченого центра нападу. Латковіч є змагуном високої кляси. Він грав раніше в дружинах „Блу Стар" і „Готче". Управа Клюбу законтрактувала теж другого визначного змагуна, Кальдерон-а з Полудневої Америки.

Юрій Шмаґа повернувся з В'єтнаму, щасливо перебувши там військову службу. Цей оборонець УСК-у боронив там ЗСА і вільний світ перед аґресією комуністів з півночі. Безпосередньо після повороту з В'єтнаму Юрій Шмаґа зайшов до домівки УСК-у. Вже в найближчих змаганнях УСК-у проти „Дойч Унґарн" (гра за Чашу ЗСА) будуть бачити симпатики УСК-у цього симпатичного змагуна на його давній позиції правого оборонця.

Жертвам землетрусу в Юґославії склали члени Управи та каса УСК-у круглу суму $ 200. Збірка на допомогу братам в Юґославії продовжується.

З нагоди 78-их уродин Первоієрарха Кардинала Кир Йосифа зложила Управа УСК-у $50 на фонд „Церква в потребі".

Брак охочих людей до праці відчувається в УСК-у в цьому році так, як це було в минулих роках. А таких людей готових допомогти Управі конечно потребує УСК, від імени якого звернулася Управа із закликом до людей доброї волі: Коли хочете бачити успіхи УСК-у, поможіть йому своєю працею!

подав д-р Іван Єрант

Незавидна доля шахтарів на Донбасі

Київ. — „На шахті ч. 3 тресту „Орджонікідзевугіль" поблизу Енакієва сталась аварія: завалилась прохідна штольня. На щастя, жертв не було. Але справи шахти дуже потерпіли. Два з половиною місяці тривав ремонт, держава не одержала 51 тисячі тонн високоякісного вугілля". Так розпочинається дуже запізнене повідомлення в московських „Ізвєстіях" з 8-го лютого, під наг. „Після аварії". Кореспондент І. Лісовенко з Донецьку розповідає, намагаючись оминути „гострі кути", що на тій шахті після катастрофи працювали тільки на трьох дільницях, не було як вивозити вугілля на поверхню, і нібито тому шахтарі, виконуючи норми, почали діставати дуже зменшену платню. Шахтарям стало ясно, що, відриваючи гроші від їхньої платні, правління вирішило за ті фонди відремонтувати шахту. Коли бриґада забійників зібралась, щоб спускатись у шахту, забійник Вершигора приніс горілку, його підтримали інші. в „Ізвєстіях" сказано: „Випили. А потім завели розмову про те, що з бриґади відтягають гроші, щоб ремонтувати шахту. Доки розмовляли — зміна й проминула". Іншими словами — шахтарі не пішли до праці. „А на другий ранок на шахті всі заметушились. Прибіг начальник шахти Тарасов, запитав: „Хто був зачинщиком?" На те почув від шахтарів у відповідь: „Ви! Через вас завалило, а тепер нам не хочуть відповідно платити за працю!" За бунт шахтарів, які домагались реґулярної заробітної платні й пропустили одну зміну праці, з шахти звільнили забійника Михайлова. Газета нарікає на керівників шахти, що вони „погарячились" і стверджує, що після аварії заробіток шахтарів упав удвічі," а тут іще й чутка поповзла „за наші гроші хочуть шахту ремонтувати!" Кореспондент І. Лісовенко закінчує свою розповідь твердженням, що „взаємовідносини на шахті ч. 3 лише на зовні здаються впорядкованими . . . Коли шахтарі аналізували при мені все, що трапилось, учасники розмови не могли стриматись, разпораз лунали вигуки і образи". Два з половиною місяці тому ні „Ізвєстія", ані газети в Україні не згадували про ту катастрофу на Донбасі.

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

РОМАН ПЕТРОЩУК, член УНС Відд. 379 Б-ва св. Юрія в Чикаґо, Ілл., помер 27-го січня 1970 р. на 58 р. ж. Покійний нар. в с. Лемешів, повіт Горохів, Україна, і став членом УНС в 1950 р. Полишив у смутку дружину Віру, дочок: Оксану і Ірену, сина Романа, мол., та родину. Похорон відбувся 30-го січня 1970 р. на цвинтарі Елмвуд Парк в Рівер Ґрове, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Семків, секр.

ІВАН ФЕДОН, член УНС Відділ 128 Т-ва Т. Шевченка в Кліфтон Гайтс, помер 23-го січня 1970 р. на 70 р. ж. Народився в Доброчині, Україна, і став членом УНС в 1938 р. Полишив у смутку дружину Меланію, синів: Петра і Едварда, 2 невістки і 5 внуків. Похоронено на цвинтарі св. Марії в Факс Чейсі біля Філядельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Ґлова, секр.

ПЕРОЖАК ПАРАСКЕВІЯ, членка УНС Відд. 127 Б-ва св. о. Миколая в Бофало, Н. Й., померла 15 січня 1970 р. на 76 р. ж. Покійна нар. в Україні, і стала членкою УНС в 1921 р. Полишила в смутку доньки: Марію, Анну і Ольгу, всі замужні та 4 внуків. Похорон відбувся 19 січня 1970 р. на цвинтарі Кальварія в Чіґтоваґа, Н. Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

FRANCES OLSZEWSKI, член УНС Відд. 180 Т-ва І. Франка в Акрон, Огайо, померла 25 січня 1970 р. на 45 р. ж. Нар. в В. Нютон, Па., і стала членкою УНС в 1952 р. Полишила в смутку матір Катерину, сестри: Анну Гелену і Рожу. Похорон відбувся 28 січня 1970 р. на цвинтарі Голи Крос в Акрон, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Г. З. Жеребняк, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 21-го ЛЮТОГО 1970 р.

ОЗОН ПАРК, Н. Й. Місячні збори Т-ва Вільна Україна — 200 Відд. о год. 7-ій веч. в залі при 97 Ave., 87th St. На порядку: вибір делегата на 27 конвенцію УНС. Проситься чл. прибути. — Л. Валук, секр.

ТАРЗАН, Ч. 6324. Дикий Кіт виставляє знахурів на пробу

Тарзане, маю їх! Два великі гнізда !Чи знахурі прокинулися?

Саме починають прокидуватись, сотнику Дикий Коте, з насонного напою вождя Меду.

Ми мали їх також в країні навахів — вони дуже малі, але мають великий вогонь!

Хай тепер ті знахурі докажуть, як багато вони мають чаклунської магічної сили — проти малесеньких вогненних мурашок!